

РАБОТНА ТИНКА.

Ощъ е тъмно,
Зора нѣма,
А Тинкина майка
Вредомъ дири
Свойта щерка,
Грижовно се вайка:

— „Гдѣ си, Тинке,
Немирнице,
Кждѣ си се скрила?
Отдавна те
Търся, майка,
Обади се, мила! . . .

А пъкъ Тинка
Ранобудна,
Птичка краснолика,
Отъ килера
Се обажда,
Смѣе се и вика:

„Не грижи се,
Сладна майко,
Тукъ е твойта Тинка;
Я вижъ тия
Чепиченца,
Лъсна ги саминка“.

Чичо Свѣтлю.

